Ч. 171. Второк 15 (2) серпня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

На переломі подій історичних.

Місяць серпень 1905 р. остане ся памятний на вічні часи в історії народів, бо сего місяця або рішають ся або підготовлено до рішеня справи так великої ваги, що від того, як випаде остаточне рішенє, буде зависіти будучність і доля народів і держав, діткнених безпосередно тим рішенєм а з ними й будучність майже цілого сьвіта.

Насамперед киньмо оком на то, що діє ся на Угорщині. Чи довго так ще може бути? Дня 10 с. м. утворило ся там під проводом Кошута ніби друге, чисто мадярско-національне правительство, котре не узнає вже ані теперішного королівско-угорского правительства, ані нічого не хоче чути про тоту Австрию, котра видвигнула і виплекала мадярску буту, мабуть собі на погибель, ані навіть не зважає на Корону, котрій поки що не відмавляє зовсім права, але легковажить її та іґнорує. Ба що більше, то нове друге правительство розпочало вже формальну революцию, бо зовсім сьміло, отверто і явно видає окружники до всіх властий муніципальних і поучає їх, як они мають вести борбу з теперішним королівским ніби незаконним правительством, додає їм відваги і охоти та обіцює їм всяку материяльну поміч і обезпеку на тепер і на будуче. Чогож ще більше потреба до справдешної революциї? Гуку пушок і проливу крови, а до того мусіло би прийти, скоро би й друга сторона поставила ся так само на крайнім становищи і так само лагодила ся до безвзглядного і завзятого опору. Тоді одна нерозважна хвиля, одна найменша дрібничка довела би до страшної катастрофи. До того ще не прийшло, а однак здає ся, що до того іде, бо по тім, яке становище заняла сего місяця мадярска опозиция, не видко вже майже иншого виходу, як хиба ще лиш відклик до грубої сили. Так отже прийшло до одного перелому, до перелому в Австро-Угорщині.

Другий перелом в Скандинавії і він в першій части рішив ся вчерашного дня, 13 серпня. Число се для забобонних єсть зловіще; що оно принесе для Норвеґії, поки що ще не знати, але Норвежці самі зробили вже перелом певно в свою користь. Вчера в цілій Норвеґії відбувало ся всенародне голосованє в справі унії зі Швециєю. Нарід сам мав висказати свою волю, чи хоче остати ся в унії зі Швециєю чи відділити ся зовсім від неї, а в сім послідним случаю й потвердити та удобрити, що зробили верховодячі круги. До того голосованя пороблено добрі приготовленя, сильна аґітация пішла по цілім краю, ґазети вже заздалегідь приготовили публику добре до него; навіть шведске жіноцтво взяло участь в аґітациї. Нема отже сумніву, що нарід рішив зірвати унію. Вислід голосованя поки що ще не зовсім звістний. До півночи звістний був вислід голосованя в 176 округах виборчих. За зірванєм унії зі Швециєю віддано 95.935 голосів, а против було лиш 36 голосів. З того вже можна зрозуміти, в котру сторону переважило народне голосованє.

Перед важним переломом і по всій імовірности перед переломом в користь грубої реакциї стоїмо в Росиї. З многих ознак і вістий виходить, що сильна реакция зачинає брати верх в Росиї. Як перші пориви перецудили були росийску бюрократию і верховодячі в ній круги а свободолюбивим елементам додали відваги і надії, так тепер стан річий зміняє ся на відворот. Булиґінівско-царский проєкт реформ вже виготовлений. Проєкт ладжено під проводом самого царя і дивним дивом кажуть, що він під декотрим взглядом ще гірший від первістного ориґіналу, бо випущено в нім н. пр. справу свободи преси. Остаточно як би й не було, вибирана репрезентация народу буде лиш орудиєм в руках тих, для котрих ніби то має служити за дорадника. Коли указ в сій справі буде оголошений, ще не знати; може бути, що для більшого ефекту держить ся аж

10)

Норвеґія і Швеция.

(Історично-етноґрафічна розвідка. — Написав К. Вербин).

Часть друга.

III.

В Делярні. — Ґустав Ваза. — Штокгольм.

Була неділя, а Лєксандска неділя то славна, славна у досить численних Шведів, що літом приходять над Сільяньске озеро, та й у Анґлійців, що вже давно винюхали сю красну закутину. А Лєксандска неділя славна длятого, бо дає нагоду побачити Далєкарлів в цілій параді їх народної ноші, образ, який ніхто не забуде, скоро раз его бачив.

Насамперед треба було іти через ліс над беріг озера та придивити ся, як люди озером сходять ся до церкви. На синій воді видко було надпливаючі човни, з котрих відтак виходили мужчини по найбільшій части в міскій одежи, але жінки в ріжнобарвній ноші. Тепер надплили здалека два великі судна. Коли приплили близше, можна було видіти, що на кождім робило вісім весел та що на них було богато людий. Ось вже причалює перше; в дві минути опісля стає й друге. Сорок людий було на кождій лодиі, мужчини, женщини і діти, а в першій було побіч новонародженого, котре везли до хресту, ще й маленька дитина в домовині, котру з високої гори принесли на вічний упокій, бо задля великої віддалі треба все відкладати на неділю, що чоловік має полагодити з церквою. Давнійше і то ще не так дуже давно, було яких трийцять таких великих лодий церковних, що належали до невеличкої громади і перевозили людий через озеро. Але ще й тепер має той образ свою повабність. Підчас коли жінка одна на другій дещо поправляють і обтягають, мужчини витягають лоди зовсім на беріг та ідуть з похрестником і маленьким мерцем до церкви.

По досить довгім богослуженю розпочинає ся то видовище, що ще й нині займає нас дуже своєю живописною красою. Від брами кладовища виходить ся доріжкою до березової алеї з лавочками до спочинку. Там ми собі стаємо. Тепер виходять перші з церкви. Молоді мужчини, рослі біляві паробчаки, всі вже повбирані по міски. Але старі ходять все ще у великих чорних капстрових капелюхах, в довгих, чорних сурдутах, жовтих шкіряних штанах по коліна і в білих панчохах, всі гладонько оголені або з кругло підстриженими бородами. Они сідають собі на лавочки по однім боці алеї, обсадженої подвійним рядом беріз. Пишно і з повагою ступають невісти в чорних спідницях з цитриново жовтими фартушками, в білих чипцях, що нагадують голяндску ношу, або в білих хустках на голові, сак завязаних, що нагадують середновічні перемітки; всі они здорованні з поморщеними але повними лицями. Веселійше стає, коли надходять дівчата а їх ріжнородність красок мішає ся з делікатною краскою білопенних і сірозелених беріз. У них на голові яскраво червоні цвітисті чипочки, а цвітисті хустки припняті металевими брошками вкривають білу як сніг сорочку; корсети у них червоні, повишивані зеленими, синими і жовтими красками, оксамітний чорний пояс, котрого довгі кінці звисають з одного боку, єсть украшений блискучими металевими звіздочками, спідниці чорні, сподом обшиті широкою червоною материєю, а фартушки в жовті, червоні, білі і зелені пасочки, відбивають красно від чорного пояса і чорної спідниці. Они всі майже без вимки біляві, високого росту і сильно збудовані. Бувають і бліді або й так червоні в лици, що аж роблять ся погані. Але чужинцеви аж дивно стає, що у тих сільских дівчат взагалі личко так делікатне, якби у яких панночок.

У старших дівчат черти лиця стають грубі і прості; чудово любенькі личка стрічають ся лиш у тих, що в самім розцьвіті молодости, і їм в їх ріжнобарвній ноші з темними, щасливо підобраними красками дуже до лиця. А вже найлюбійші зі всіх бувають тоті дівчата що то лише що дорастають. Старші дівчата носять волосє звязане під чипцем, а молоденькі, дорастаючі, що так само убирають ся, носять єго розпущене і она спадає їм з під чипця на плечі. Забавно виглядають діти обоего пола в довгих цитриново жовтих суконках і цвітистих чипочках, що їм тісно пристають до головки. Одна або й друга старша дівиця убрала ся вже по міски, але все-таки задержала ще ріжнобарвний фартушок і той чипець, що єсть ознакою делярнійскої кульї. Одному

до хвилї, коли мирові переговори з Японцями будуть зірвані.

Та й мировим переговорам в Порсмес не вішують нічого доброго а тут стоїмо перед найбільшим і найважнїйшим переломом, котрий зможе знову потрясти цїлою Азиєю і Европою. Як зачувати, росийска відповідь на японьскі предложеня мирові єсть того рода, що лишає дуже маленьку, майже нїяку надію на мир. Росия противить ся рішучо заплатї відшкодованя і відступленю росийскої териториї, а мотиви в тім взглядї опирає на тім, що на Росию не спадає одвічальність за війну. Росия не побіджена; їй хвилево не пощастило ся, але она не змушена приймати мир під всякими услівями. Росия бажає мира як і перед війною, она не викликала війни анї єї не бажала а то показує ся з того, що она не була приготовлена до неї анї войсково анї адмінїстрацийно. Одвічальність за війну спадає на Японію. Коли має бути заключений честний мир, то Росия не може згодити ся анї на заплату відшкодованя анї на відступленє своєї землї. — Коли отже дальші переговори станут упором на сїй точцї, то безперечно почуємо голоси Лїневича та Оями і їх армій.

Новинки.

Львів, дня 14 серпня 1905.

— С. Е. п. Намістник гр. Потоцкий виїхав сеї ночи в супроводї директора зелїзниць державних радника двору Вербіцкого і президента Тхоржніцкого до Самбора, щоби оглянути новий шлях зелїзницї Самбір-Стрілки-Сянки, котрий буде отворений в слїдуючім тиждни.

— Повідомленє. Дирекция зелїзниць державних подає до відомости, що в урядовій „Gaz. Lwowsk-ій" розписано конкурс на посаду лїкаря зелїзничого в Загірю з реченцем внесеня подання до 25 серпня 1905.

— Пригода на вартї. З Перемишля доносять про таку подію: При змінї варти около півночи уставив капраль з 58 полку піхоти коло одного магазину при липовицкій дорозї на вартї рядового Купферберґа, жида, котрого уважав боязгузом. Коли Купферберґ кілька разів обійшов магазин, положений під лїсом, нараз зміж дерев почало падати на него камінє і якась темна стать посувала ся до него. Боязливий Купферберґ замість втїкати, як припускав капраль, крикнув тричи: „Halt! wer da?" і не діставши відповіди, зняв карабін, вимірив і вистрілив.... Коли вілтак прийшов на місце, куди вистрілив, найшов на земли чоловіка, що качав ся і стогнав з болю. На велике диво пізнав в нїм свого капраля, команданта варти, поцїленого кулькою в груди.... Збігли ся вояки і занесли капраля на „вахцимру", а Купферберґа стягнули з варти. На другий день по переведеню слїдства показало ся, що капраль умисно страшив Купферберґа, хотячи пересьвідчити ся о его відвазї, ну, і пересьвідчив ся: Капраля відставили в безнадійнім станї до шпиталя, а Купферберґ дістав похвалу.

— Страшна туча градова, котра — як ми то вже доносили — дня 7-го с. м. навістила Сколе і вибила там грудями леду тисячі шиб у вікнах та пообдирала ґонти з дахів, не обминула також і сусїднї села та наробила в них в полях і садах величезної шкоди. Особливо утерпіли села Синевідско в., Ямельниця, Підгородцї та вже другий раз сего лїта Крушельниця. Часть сего села звана Монастир, що з причини спізнених через сїнокоси жнив не зібрала ще й озимого збіжа, утратила в протягу чверть години всю свою працю, так, що окрім мерви, помішаної з болотом, не лишилось їй нїчого. Пропала також вся садовина, городнина ба й навіть витовкло ще недокошені трави. Шкода в сїй одній місцевости виносить що найменше 20.000 К.

— Нещаслива пригода на зелїзници і єї наслїдки. Минувшої суботи пізно вечером переїхав поїзд льокальної зелїзницї з Янова межи пристанками Рісна руска і Рісна польска якусь селяньску фіру, що їхала янівским гостинцем. Машина розбила фіру на прах, покалїчила тяжко конї а селянина, що поганяв, забила на смерть. Тїло незнаного чоловіка усунено поки-що з дороги і полишено до часу, аж прийде судово-лїкарска комісия. Треба-ж знати, що як-раз межи згаданими пристанками і в тім місци, де стала ся катастрофа, іде колїя льокальної зелїзницї гостинцем, куди очевидно мусять і фіри їздити. Тїло убитого лежало вчера все ще коло дороги, а коло него і на місци катастрофи зібрала ся була велика товпа народу. Вид нещасливої жертви так розсердив селян, що они заступили гостинець і станули впоперек колїї узброєні в камінє, дручки, цїпи та коси і задержали вчера рано поїзд зелїзницї, що ішов з Янова до Львова, обкидуючи машиніста камінєм. Аж по довшій хвили удало ся селян успокоїти і поїзд від'їхав до Львова.

— Про сензацийне убийство і самоубийство в Празї, про котре ми сими днями доносили, подають прагскі газети ще такі вісти: Убийник, упавши з висоти 6 метрів, зломив собі праву ногу і праву руку в кількох місцях. Мимо того заволїк ся він до альтанки в городї, хотїв там повісити ся на ремінци, а коли то єму не удало ся, пробив ся ножем. Показало ся опісля, що убийник називав ся Франц Зандпер, котрий був давнїйше заступником учителя при середних школах. Убийника розпізнав его тесть, Форейт, посесор, проживаючий недалеко Праги. Він розповів, що Зандпер був сином малого урядника зелїзничого, що учив ся добре і зробивши іспит, став суплєнтом при гімназиї в Бернї. Був то дуже порядний чоловік, жив скромне, не пив і не курив, а у войску дослужив ся ранґи кадета заступника офіцирского. В падолистї минувшого року оженив ся він з его донькою Боженою, з котрою знав ся ще студентом. Они жили з собою дуже добре. В цьвітни сего року покинув він суплєнтуру і перенїс ся з жінкою до Праги і казав, що має одержати посаду урядника при Видїлї краєвім. За причину, длячого він з Берна перенїс ся, подав він, що чув ся там дуже нещасливим. Форейт помагав свому зятеви; послїдний раз дав єму 600 корон, але він мав дальше гроші по можности звертати. Отже здає ся, що Зандпер хотїв вкрасти дорогоцїнности з музея, щоби їх опісля продати. Характеристичне то, що коли він послїдний раз виходив з дому, сказав до жінки, що верне аж пізно вечером, бо мусить взяти участь в нарадах комісиї для дому божевільних.

— Огнї. В Зборові, в горальни, побіч двірця зелїзницї вибух дня 7 с. м. в полудне огонь і знищив єї зовсїм разом з водівнею і значним запасом дерева на топливо та вугле. Лиш з великим

або другому хлопцеви насадили вже на голову модну шапку з дашком. То вже початок кінця: нова мода випирає старосьвітску ношу.

Лександский округ великий, він має 10.000 душ, тому й велике число тих ріжнобарвних постатий, що пересувають ся перед нами. Я собі добре запамятав той образ з березової алєї а тепер стою коло низького муру, котрим обведене кладовище. Невісти відвідують тут своїх померших. Чи нема тут якого маляря? То аж просить ся маляря! Та й кладовище украшене в серединї молодими березами. Тут довкола білої церкви найсильнїйша в образї краска чорні невісти в білих хустках межи березами, ходять самотні або одна за другою довгим рядом, або й творять громадки. Ледви чи можна де побачити красше під взглядом кольориту діло штуки як отся сцена. Коли відтак тоті повні всїляких красок громадки зачнуть розходити ся по селї, що тягне ся далеко, то творять ся щораз то нові, прекрасні образочки, такі, що лиш їх малювати. Але ми не маємо часу їм довше приглядати ся. Пароход кличе, ідемо дальше до Ретвік.

Ретвік то осередок притягаючого лїтного житя над озером Сільян і входимо тут в саму середину того руху, який тут викликують переважно шведскі гості, що з'їхали ся тут на лїто, а до котрих прилучили ся потрохи й анґлїйскі. Місцевість сама тягне ся вздовж одного горба в гору, церков сїльска піднимає ся на горішнім кінчику краю а довкола виднїє ся темнозелений сосновий лїс. Ретвік славне не лиш з того, що тут перебував Ґустав Ваза, але й длятого, що ретвіцка ноша стала загально шведским строєм. В ріжних сторонах Швециї можна видїти, що молоді дами люблять ся в тій ношї і радо в ню убирають ся. Але в самім Ретвіку елеґантні дами того не роблять, бо боять ся, щоби їх тут хтось не взяв за сїльскі дівчата. Жіноча ноша єсть тут така сама, як і в Лександ, лиш замість середновічного чипця носять на голові якесь чорне накрите з червоними прикрасами і оно то якраз прибрало характер національного шведского строю. Мужчини в Ретвік держать ся вірно своєї старосьвітскої ношї. Всї без вимімки носять темносинї, червоно обшиті сурдути, а при жовтих, до колїн сягаючих штанах довгі чорні, звисаючі шнурки з червоними клочками.

На кінци озера в Ретвік піднимає ся малий горб. На нїм лежить камінна плита з написею, котра нам каже, що тут в Ретвік розпочав Ваза своє дїло освобдженя, а довкола неї стоять другі каменї, на котрих повиписувані імена тих героїв селян, що з Вазою вибрались були против ворога. Але не в маленьким Ретвік, лиш в Мора знаходить ся головне місце істориї Вази. Насамперед таблиця в приватнім городї розповідає нам, що тут промавляв Ваза до людий з Мори, відтак в годину дороги від сеї місцевости на кінци березової алєї видимо якусь нїби каплицю, будиночок, поставлений над тою пивницею, в котрій якась сьміла селянка сховала перед даньскими шпігунами Вазу, котрий перебраний за наймита перебув у неї. Коли надійшли шпігуни, сховала она Вазу до пивницї а на спадаючі двері від неї викотила балїю до праня. Красний образ в тім будинку представляє нам тоту подію.

З Ретвік поплили ми дальше з озера Сільян до маленького озера Орза. Хороша місцевість Орза славить ся тим, що єсть найбільшою громадою в Швециї. Але не то привело нас сюди; ми хотїли на далекій горі придивити ся шведскій господарцї на полонинї. Аж до тої полонини не далеко було, бо лиш вісїм кільометрів. На міру може й так. Але треба було не мало труду і часу, заким ми туди вийшли, лїзучи та скачучи і спотикаючись по камінэю. А при тім і пізнали ми красу шведскої верховини з єї височезними смереками та соснами, що розкладають свою корону мов кришу понад гладонькими пнями. По великих трудах минули ми лїс і вийшли на якусь камінну пустиню та побачили тут перед собою такі самі як і тоті скали сїрі хати та шопи. То „фебудас" або колиби. В такій одній колибі поставили перед нас молоко і солодкий сир зі сметани та рід паланиць або коржів з кукурудзяної муки і бараболь. Недалеко від тих колиб лазили між камінєм малі білі коровки. Але була ту і одна досить хороша хата, ставлена в зарубли, в котрій шпари в стїнах були позатикані мохом. Люди тут, мужчини і хлопцї були повбирані по міски. То люди спокійні, тихі, пастирі, котрі учать ся, як мало потреба чоловікови, щоби міг жити і був вдоволений, скоро не привикне до занадто великої культури. Они живлять ся тут молоком, бараболями, оселедцями і кашею і перебувають тут, доки аж не прийде зима. Але правда, знають они й дещо з культури. Они мають тут на горі телефон, що іде до Орзи, а чужинцям позичають радо за малу заплату свій невеличкий дальновид.

Прикро було менї розставати ся з Делярною. Дорога до Орзо славна із своїх копалень міди Фалюна, повна прекрасних лїсів та озер і дико романтичних скал і жаль менї було, що я мусїв їх так борзо минати. Але менї спішно було до Штокгольму, столицї Швециї. Під вечер станули ми на стациї Упсаля. Здалека побачив я лиш славну ґотицку соборну церков і червоний замок з его грубими круглими баштами і досить було менї того, щоби задержати образ Упсалї в моїй памяти, а тепер я вже в Штокгольмі.

Штокгольм! Стою коло Норрбро, того моста, що сполучає остров, на котрім стоїть королївский замок з більшою частию міста, що стоїть на цїлеччинї. Замок, поєдинчий, але величезний будинок на високій терасї, займає імпонуюче становище напротив палат по тамтім боцї, а по сїм боцї, на широкій площі стоїть фіґура Ґустава Адольфа на кони і маршал-

трудом дало ся уратувати маґазин, в котрім під ту пору містило ся 40.000 літрів горівки. — Того самого дня згоріла в Бібрці одна хата разом з цілим обійстєм і три штуки худоби, а в Спильчині, присілку бобрецкім, погоріли чотири господарі.

— **Дерихмара завалила ся.** В американьских містах будують страшенно високі доми, на 10, 12 і навіть аж на 27 поверхів високі, а що они такі високі, що ніби аж хмари зачіпають і роздирають, то Американці прізвали їх дерихмарами. Отже така дерихмара завалила ся ві второк тамтого тиждня в місті Альбані в нюйорскій удільній державі. В домі сім містив ся великий склад товарів Джонс Мієрс і Ски, а в критичній хвили було в нім яких 300 помічників купецких, що служили в тім складі. Причиною нещастя стало ся то, що робітники мали ставити новий фронт та повитягали зелізні двигарі, на котрих опирав ся будинок. Будинок зачав нараз дрожати і хитати ся, підлоги і стелї почали тріщати, аж нараз зі страшенним лоскотом завалив ся цїлий і зробила ся лиш величезна купа румовища та каміня. Яких 200 помічників виратувало ся, наївши ся лиш страху. Скоро лиш дім зачав хитати ся, они гадали, що то землетрясенє і вийшли дуже скоро на улицю, але й тут ледви уйшли чудесно смерти, бо зараз за ними летіло камінє. За кілька хвиль збігли ся люди ратувати, сторожа пожарна, поліция, войско, лікарі, робітники і мулярі станули до роботи, щоби добувати нещасливих з під развалин. Присипаних було яких 100 людий і они по найбільшій части згинули, але декотрих ще живих виратувано і они мабуть будуть жити. Один помічник купецкий перелетів через чотири поверхи, але крім того, що зломив собі ногу і трохи потовк ся, більше нічого єму не стало ся. Коли єго витягнули з під румовища, всї присутні повитали єго грімкими оплесками.

Телеґрами.

Відень 14 серпня. Вибираючись на маневри до полудневого Тиролю, прибуде Цїсар дня 27 с. м. рано до Боцен, де задержить ся до полудня. Монарх буде на службі божій, відтак буде уділяти авдиєнций, огляне місто і відїде опісля до Ромено.

Ішль 14 серпня. Анґлїйский король Едвард приїзджає тут завтра о 4 год. 56 мін. по полудни. Для короля і дружини винаймлено 15 комнат в готели „Елисавета“, де король буде мешкати яко гість цїсаря.

Християнія 14 серпня. В народнім голосованю віддано загалом 236.921 голосів „за зірванєм“ унїї, а лиш 112 „против“. Коли Міхельзен в своїм окрузї виборчім віддавав голос, публика зробила єму велику овацию. В Християнії на 37.720 управнених голосувало 31.094 „за зірванєм“ унїї, а 40 „против“.

Порсмес 14 серпня. Вчера не було засїданя делеґатів мирових. На оногдашнім засїданю обговорювано постанови, на основі котрих вплив Японії на Корею мав би бути Росиєю признаний. Не ухвалено нїчого.

Париж 14 серпня. Petite Parisienne доносить з Порсмес: Як увіряють, російскі і японьскі повновластники мирові дійшли минувшої суботи до повного порозуміня в корейскій справі. Гоноровий мир єсть тепер можливий.

Париж 14 серпня. Journal одержав від одного японьского мужа державного інформацию, що мир буде можливий на слїдуючих основах: Протекторат Японії над Кореєю, відступленє Сахаліна, зворот Манджуриї з виїмком Харбіна, відступленє Японії Порт Артура, фінансова комбінация маюча на цїли відданє Японії манджурскої зелїзницї, принятє Японії до концерту держав і введенє єї на европейский торг грошевий.

кївскою булавою показує на замок. Довкола острова Стаден вода: від заходу озеро Миляр, від всходу Сальтзє, залив Балтийского моря. На синїй водї уганяють малі парові лодки вздовж і впоперек, то сюди то туди і перевозять людий. Коло Стадена при споді замку стоять великі, біло помальовані пароходи з чорними коминами. Вскакуємо до малої парової лодки, що якраз сюди перепливає і пливемо відтак попри великі кораблї. Ми тут на мори, хоч оно виглядає лиш мов би яка велика ріка. Аж ось по тамтім боцї моста добачуємо якесь величезне зелїзне руштованє, що піднимає ся високо понад доми. То Катаріна-Гіссен, паровий підност, що витягає людий, котрі мешкають там високо на скалї; їм потреба ще лиш там високо на горі перейти через довгий міст. Ми даємо ся також і туди піднести і звідтам з гори представляє ся нам величавий образ цїлого міста.

Місто поминувши величезний замок не робить під взглядом своєї будови великого враженя, бо церкви, що звичайно по містах займають найперше місце, не мають тут нїчого особлившого. Але розділ міста на острови, дуже оживлена, синя площа води посеред моря домів, часть міста на скалї, відтак далекий вид, на право аж до звіринця, на ліво до озера Миляр і єго лїсистих островів, то такий величезний, так ріжнородний, барвний і оживлений, має так богато живописної повабности, і єсть в цїлости так величавий, має так пишний характер панорами, що чоловік не може досить надивити ся.

Мимо волї насуває ся тут порівнанє Християнії зі Штокгольмом. Представте собі веселу, повну житя, красну як намальовану, скорше малу як велику брунетку миленької і скромненької вдачі побіч білявої красавицї, що певна побіди споглядає своїми очима, та усьміхає ся як велика пані, або приймітьтаке порівнанє: Прекрасний край з містом яко штафажею і красний край, що аж через красне місто прийшов до свого значіня.

Годі словами передати образ Штокгольму, але спробую зробити тут для читателя бодай маленький начерк: Стоїмо на висотї підносу і розглядаємо ся в охрестности. Саме перед нами тягне ся скалисте полудневе місто далеко в море з церквою сьв. Катерини, що виднїє ся серед маси домів мов острів серед моря. Обертаємо ся і маємо тепер перед собою замковий остров зі старим Штокгольмом, а зараз коло него на ліво другий малий, сполучений мостом островець з червоною церквою Ріддаргольм. Вода в сій сторонї то озеро Миляр, а часть міста над ним, що називає ся Кунґсгольмен, то знов остров. Геть по тамтім боцї, коли дивити ся почерез замок, лежить велика маса міста на цїлеччинї. Вода, що тут поблискує ся з правого боку, то Сальтзє або „солоне озеро“, поправдї море, але оно тягне ся милями далеко поміж островами мов би яке озеро, аж з него зробить ся широке Балтийске море. Півостров, що заслонює се море, називає ся Бляйзігольмен і на нїм знаходить ся народний музей і величезна мов яка палата гостинниця. То найзначнїйша часть міста. Звідси переходить ся по мостї на Шепсгольмен, зелений скалистий остров з малою круглою церквою на горбі і з войсковими будинками серед зеленї. Поза сим островом сторчить ще й доси фантастична баня давного виставового будинку, а поза нею на високій скалї вежа, з котрої можна розглядати ся на всї сторони. Сей будинок повиставовий і згадана вежа стоять на острові Дюрґард, що припирає досить тїсно до скалистого хребта полудневого міста і так замикає образ.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).